

ANNIE, BIBI ENZOVOORT

(Au Pairs Girls)

Blijspel in twee bedrijven

door

ALAN ROSSETT

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AU PAIR GIRLS... ANNIE, BIBI ENZOVOORT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALAN ROSSETT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1989 by Alan Rossett

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356... IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Er zijn twee mogelijkheden voor de rolbezetting.

MET TWEE ACTRICES:

Actrice 1 speelt:

ANNIE
OPOE
MARIANNE
MAMA
ADÈLE

Actrice 2 speelt:

BIBI
BERYL
ROSALINDE

Of meerdere actrices (maximaal 8) spelen ieder een rol

Het stuk, dat zich afspeelt op diverse locaties, kan zonder decor gespeeld worden. Eventueel kunnen er grote blokken gebruikt worden die men steeds op een andere manier plaatst of stapelt.

**AU PAIR GIRLS
by
ALAN ROSSETT**

EERSTE DEEL

Eerste scène

(ANNIE is achter in de dertig, BIBI is een jong meisje)

ANNIE: *(tegen het publiek)* Niet dat ik gemeen of hatelijk was. Ik heb alleen een paar fouten gemaakt... Nou ja, een heleboel! Alleen maar! God allemachtig... Het zou waarschijnlijk beleefder zijn geweest, veronderstel ik, als ik voor het station op Bibi in de auto had zitten wachten. Maar ze zei nu eenmaal door de telefoon:

BIBI: *(”door de telefoon”)* Ik heb twee grote voeten en ik weet waarvoor die dienen. Zeg me hoe ik moet gaan, madame Antoinette, en dan vind ik het wel. Mag ik u Annie noemen?

ANNIE: *(tegen het publiek)* Inderdaad, inderdaad... als dit meisje, helemaal in haar eentje ons huis nog niet kan vinden, een huis zo groot als dat van ons en aan de oever van de rivier..., dan is ze achterlijk en zullen we haar niet aannemen als au pair om voor ons enige kind te zorgen! *(tegen BIBI)* Het is heel simpel, Bibi. Je neemt in Parijs de trein die naar de voorsteden gaat... stapt uit in Cheverchemont... slaat de eerste weg links af en daarna rechts, links, rechts, dan sla je dan sla je dan... *(BIBI komt nonchalant op lopen en gaat er eens goed voor staan)*

BIBI: Ik ben Bibi.

ANNIE: O! Ik ben Antoinette! Annie! Eh... doe of je thuis bent.

BIBI: Ik voel me thuis.

ANNIE: Ik niet. Ik ben nog steeds niet gewend aan dit huis! Weet je... voordat ik trouwde... woonde ik in Parijs. Ik was kantoorbediende op het archief, daarna stenotypiste en uiteindelijk privésecretaresse. En ik kwam heel toevallig terecht bij dat bedrijf waar ze films maken.

BIBI: Ken je filmsterren!?

ANNIE: Nee. Ik ken een heleboel machines. We maken "industriële films"... maar het was leuk om te doen, ik werkte me omhoog en voordat ik het wist kon mijn baas niet meer zonder mij! Toen verscheen er op een mooie dag als bij toverslag ene monsieur Henri Dupuis op ons kantoor... hij was gekomen om een documentaire te bestellen over zijn serie elektrische grasmaaiers. Hij maaide mij omver... Ik trouwde met hem en het was... fantastisch, gut... de echte problemen begonnen pas toen van uit ons appartement in Parijs hierheen verhuisden.

BIBI: Een huis aan de rivier! Is dat geen droom?

ANNIE: “Aan” de rivier? Ik zal je straks meenemen naar de kelder, dan gaan we pootjebaden. Nee... het verbouwen van dit krot... naast een drukke baan... en ik was al zwanger... Ach, als je eenmaal de dertig bereikt hebt... en nog wat!... dan moet je wel meedoen, anders is het de moeite niet waard. En toen “Baby” er was, Théodore! Ach, mijn eigen teddybeertje! Ach... wat kost hij veel tijd en ik had nog niet eens de navelstreng die me met Jacques verbond doorgesneden... je weet wel, mijn baas... dat filmbedrijfje? Hij belt me vijftien keer per dag! “Antoinette... met Jacques, ik wil alleen even jouw mening over een paar zaken horen, je hebt nog een paar uur...” Jasses! Het is zo’n klootzak. Dus... ik sta op om vijf uur ’s ochtends, pleisterkalk mengen, de baby voeden, Henri’s koffie opnieuw opwarmen, de telefoon beantwoorden... “Annie, met Jacques... hoe denk je erover?” En hij blijft me maar lokken met een nieuw salaris om van te watertanden en met een “titel”. Een titel! Natuurlijk, als ik maar terugkom naar kantoor... van 9 tot 5. Daar is geen sprake van. Maar ik denk er over na: als ik nu eens een jong meisje aannam...

BIBI: Zoals ik!

ANNIE: Ja... jij komt bij ons inwonen... Ik betaal je een fatsoenlijk parttime loon. Dan ga ik één keer per week naar de stad... neem het papierwerk mee naar huis. ’s Morgens zit ik dan rustig boven te werken, terwijl jij...

BIBI: Al het huishoudelijk werk doe? Ik was al gewaarschuwd voor de vrouw des huizes. Die probeert vaak de au pair met mooie praatjes over te halen schoon te maken, het huis bedoel ik. En ik moet gewoon de moed hebben om nee te zeggen.

ANNIE: O, maar Bibi, heus, ik ben absoluut niet het type dat misbruik maakt van de situatie. Jij bent hier voor mijn zoon en voor niets anders. Geloof me, voor de baby zorgen is meer dan genoeg. God, o, baby’s!

BIBI: *(vaag)* O! Baby’s! ...God?

ANNIE: *(enigszins ongerust)* Je houdt toch wel van kinderen?

BIBI: *(warrig)* Zoals?... Nee maar... een kind... de jonkies! Voor mij... is dat het levende ademende bewijs... dat ik zelf niet meer in de luiers lig! *(zuigt bijna op haar duim)* ...En dat is zo belangrijk! Zie je, mijn ouders denken nog steeds aan mij als Bibi boe-boe. Dat is te begrijpen en behoorlijk krankzinnig. Zo niet tegenstrijdig, want ze zitten met hun handen in het haar wat betreft de manier waarop ik volwassen geworden ben. En alleen maar omdat ik van de middelbare school ben gegaan? Wie zou dat niet willen? Ik ben geïnteresseerd in mensen, mensen... zoals... jij... niet in biologie.

Maar mijn ouders! “Bibi, je moet je voorbereiden op de grote boze wereld! Bibi, Bibi! Met andere woorden: hou op met luisteren naar die funky muziek, kom je kamer uit en zoek een baan. Dus vertelde ik ze op een avond na het eten dat ik een baan gevonden had, niet ver van Parijs. Ah... Parijs.... Parijs? Zo ver weg? Toen ze ophielden met schreeuwen heb ik ze simpelweg laten weten dat ze zich geen zorgen hoefden te maken omdat ik al naar Rose geschreven had... mijn beste vriendin van de middelbare school die al in Parijs woont... en dat ze een goed woordje voor me zou doen bij een van haar vrienden die een klant heeft die iets te maken heeft met ene Paulette die een collega is van de man die met jou getrouwd is... moet ik meteen beginnen?

ANNIE: Kalm aan... bedoel je dat Rose je enige referentie is? Ik ken die Rose niet eens.

BIBI: Dat geeft niets. Ik ken haar heel goed. Het is een enige meid. Wil je liever dat ik hier morgen intrek?

ANNIE: Je bent een doordrammer! Nee, dat bewonder ik. Goed, waarom niet. Op onze... samenwerking dan maar.

BIBI: Op ons! En op het profijt dat je er van zult hebben. Want baby's zijn gek op me. Allemaal! Ik weet niet waarom... Ik praat niet kinderachtig tegen ze maar ze hoeven maar even naar me te kijken - en ze barsten in lachen uit. Soms liggen ze gewoon dubbel. Ik weet niet waarom.

ANNIE: Dat zullen we dan checken zodra Teddy wakker wordt. Hij is nogal kieskeurig. *(door de luidspreker klinkt een kakofonie van geluiden. Getraumatiseerd)* Hij is wakker!! *(ze rent naar de babykamer. Door de luidspreker klinkt zacht gejam)* Och nee nee, klein manneke van me, nee, nee, klein dondersteentje, nee...

BIBI: *(kijkt naar binnen)* O, 't is een schatje. Hallo, moppie! *(door de luidspreker klinkt het lachen van de baby. Bescheiden)* Zie je wel. Ze lachen allemaal om mij. *(de telefoon gaat. BIBI ziet waar die is en neemt op)* Nee, Jacques, geen sprake van. Ze kan niet naar de telefoon komen. *(weg van de hoorn)* Het is die stomme Jacques.

ANNIE: Jemig! Bibi... vlug... pak Teddy...

BIBI: Tref ik het even! *(Ze rent af en botst onderweg tegen ANNIE aan die opkomt om de telefoon te beantwoorden...)*

ANNIE: Tref jij het even. Antoinette komt weer naar je terug. Ik kom maandag even langs. Ja, ik heb een meisje gevonden... Ze is... levendig. *(BIBI komt stralend op)*

BIBI: Je zoon is... geweldig!

ANNIE: Ik wist dat jullie het goed met elkaar konden vinden. Ja?

BIBI: Je zoon is... zeiknat!

ANNIE: O... er liggen schone luiers... in de onderste la van die grote blauwe kast... (*BIBI heeft zich niet bewogen*) Ja?

BIBI: (*onschuldig*) Annie, hoe moet je dat eigenlijk doen. Ik heb nog nooit eerder een luier verwisseld. Wat gek. Ik voel me opeens een beetje misselijk. (*discreet*) Waar is de... je-weet-wel? (*funky muziek en lichtflitsen*)

Tweede scène

(BIBI staat pontificaal alleen op het toneel te telefoneren)

BIBI: Welnee, Rose, ik ben niet met hem naar de bios geweest, die griezel. Hij is hopeloos, weet je, hopeloos... waarom zou je een film verpesten die verondersteld wordt fantastisch te zijn? Dus we gingen met zijn allen naar de disco, o, fantastisch, fantastisch, weet je... op die griezel na dan... hij is hopeloos. Volgens mij is zijn probleem dat hij zo'n beperkte woordenschat heeft... gewoon hopeloos.... *(Tegen ANNIE, die thuiskomt beladen met papieren, filmblikken enz)* En daar heb je mijn maat! Annie! Joehoe, Annie?

ANNIE: ...God, wat voor werk die lulak, Jacques, me niet allemaal mee naar huis geeft. *(glimlachend en een beetje bezorgd)* En Teddybeertje? Alles goed met hem, hoe is het met het Beertje? Waar is mijn kind? *(over de luidspreker klinkt het gekreun van de baby)* Baby? *(ze rent af)*

BIBI: *(tegen Rose, maar wendt zich af)* Dat is Annie! Ik ben gewoon dol op haar! Haar man is... *(praat wat zachter)*... lang niet zo aardig. Een echte griezel. Die arme Annie. Zo aardig en zo pienter! We kunnen reuze met elkaar opschieten! *(ANNIE komt weer op)*

ANNIE: Bibi! Zijn bibs is helemaal rood! Je moet er crème op smeren! *(tegen BIBI, die helemaal verdiept is in haar gesprek met Rose)* Eh... Bibi! Dat moet je niet vergeten!

BIBI: *(tegen ANNIE)* O! Voor ik het vergeet! Ik kan morgenochtend vrij nemen in plaats van morgenmiddag, en dan ben ik om een uur of vier weer terug. Dat komt jou beter uit, hè? *(tegen Rose, negeert ANNIE... die niet precies weet wat te doen...)* Waar hadden we het over... o ja... die griezel... gewoon hopeloos... *(over de luidspreker klinkt klaaglijk gehuil van de baby)*

ANNIE: Teddy... beertje...? *(andere belichting)*

Derde scène

(Maanlicht. BIBI komt op haar tenen op... ANNIE kucht nadrukkelijk: het licht gaat helemaal aan!)

BIBI: O! Eh... goedenavond! Al... terug?

ANNIE: De Franse Provinciale Grasmaaiers conventie was nogal saai. We besloten vroeg naar huis te gaan. En daar troffen we een heel wat levendiger tafereel aan. Ik keek nog even in de... babykamer. Dat was gek... Ik kan er nog steeds niet bij hoe een baby van tien maanden zelf uit zijn ledikantje kan klimmen en in de box kan springen.

BIBI: Nee, nee, je hebt het mis. Zie je, Teddy sliep zo heerlijk in de box, dat ik dacht dat het zonde zou zijn om hem wakker te maken...

ANNIE: ...voordat je hem smeerde... naar de trein... naar Parijs... om te gaan dansen...?

BIBI: *(ingetogen)* O, ik heb hem eerst in een dekentje gerold. We kunnen de kindertjes geen kou laten vatten... hè?

ANNIE: Zo, zo: dus mijn zoon is een ondankbare huffer. Niet dat we ooit zullen weten hoe het gebeurd is. Maar... als je nagaat hoe hij er nu bij lag...

BIBI: Bij lag...

ANNIE: Ja. Misschien dat hij 's nachts, helemaal alleen, wakker is geworden door de tocht omdat er nog een of ander raam openstond? Misschien heeft hij zichzelf... gegrepen door een plotselinge aandrang de wereld buiten dat raam te gaan verkennen... door de spijlen van de box heen gewrongen. Helaas. Zijn kleine dikke kontje zat in de weg. Daar hing hij, vastgeklemd tussen de spijlen. En dat dekentje van jou bleef om hem heen zitten: om zijn strot. Ik geloof dat hij gewurgd werd. Op die leeftijd echter wordt zijn aandacht gauw afgeleid. Ik kan me zo voorstellen dat hij opeens gefascineerd werd door een... nu ga je lachen *(BIBI lacht gehoorzaam)*... aansteker van parelmoer... van jou?... die je op de grond had laten vallen... binnen het bereik van de baby!

BIBI: O, die aansteker... die was ik kwijt...

ANNIE: En nu is hij terecht. Teddy kreeg het voor elkaar hem aan te steken. Hij is voorlijk. We konden hem nog net uit de box halen voordat die in vlammen opging. Henri mompelde... vol ontzag... dat het tafereel hem deed denken aan het laatste bedrijf van "Götterdämmerung".

BIBI: Wat is dat?

ANNIE: Een deel van een operacyclus van Wagner... waar alles verbrand wordt... het paleis, vaderlijk erfdeel en het geduld! *(terwijl*

ze boos kijkt, neuriet ze het Leitmotiv van Die Walküre. Daarna) Teddybeer slaapt nu vredig... in onze slaapkamer.

BIBI: Dat is... fijn.

ANNIE: Het is fijn... dat hij nog leeft?

BIBI: Och... nou ja... baby's... die weten immers alles van overleven af!

ANNIE: *(even stil)* Bibi... dit zit me echt dwars... dat ik degene moet zijn die iets moet doen aan jouw... verrukkelijke... zorgeloze houding! Maar ik ben een moeder. En in die hoedanigheid... blijf ik mezelf afvragen... *(ze haalt diep adem, voelt zich bepaald niet op haar gemak)* ...of dit wel een geschikte baan voor je is... liefje. *(stort in)* Zie zo. Ik heb het gezegd. Poe!

BIBI: O! Maar ik ben niet van plan deze baan voor de rest van mijn leven te houden. Ik zie het als een, je weet wel, intermediaire fase van mijn parapsychologische evolutie... snap je? Mijn ware roeping... vind ik nog wel... ooit. We hebben het er nog wel over. *(gaapt)* ...Truste! *(ze is begonnen discreet maar snel weg te sluipen)*

ANNIE: *(voor de verandering streng)* BLIJF WAAR JE BENT, JONGEDAME! Ik denk niet dat we al ter zake gekomen zijn!!

BIBI: *(draait zich om, is aandoenlijk beleefd)* Ja?

ANNIE: Zelfs als onderdeel van dat para-sollige... gelul!! -

BIBI: Maar Annie....

ANNIE: ...hoe heb je het lef om net te doen of je in mijn huis thuishoort!?!)

BIBI: Maar natuurlijk. Ik ben gewoon stapelgek op Teddy Beer. En ik vind jou hartstikke lief! En dan... is daar nog je echtge... monsieur Henr... mon... eh... *(dempt haar stem)* Soms heb ik de merkwaardige indruk dat hij niet zo dol op mij is al jij. Hij snauwt naar me! Wist je dat?

ANNIE: Hij snauwde vanavond naar mij! Snauwde dat hij er klaar voor was om bij me weg te lopen...

BIBI: Weg te lopen?

ANNIE: ...en mijn zoon mee te nemen.

BIBI: Maar... maar... o, wat een, wat een... Ik bedoel, het is gewoon een gemene hufte!

ANNIE: Nee... hij kwam met een soort compromis op de proppen. Hij zou blijven... en mij m'n kind laten houden... op voorwaarde dat jij vertrok... morgenoctend met de eerste trein.

BIBI: *(even stil)* Ha! En wat had je daarop te zeggen? Ha!

ANNIE: Vaarwel Bibi.

BIBI: *(wat langer stil)* Ik snap het.

ANNIE: Moeder Maria en alle heiligen: ze snapt iets!?

BIBI: Iets? Alles. Je bent gewoon een gemene hufter... jij ook!

ANNIE: Ik? Nee!

BIBI: Ja! Ben je er van bewust dat je me ontslaat??

ANNIE: Dat probeer ik al... eeuwen...

BIBI: Dan ben jij onbekwaam. En ik dacht dat je mijn maatje was! Ik dacht dat je me mocht! (*stort in*) Het is gewoon zo gemeen van je...

ANNIE: (*moederlijk*) O, wat ben je nog een klein meisje!... Stil nou maar... je bent niet het eerste meisje dat haar eerste baan verliest... Nou, nou... Het zal niet de laatste baan zijn die je kwijtraakt... Nou, nou... klein meisje toch...

BIBI: (*langzaam... en heel koel... kijkt BIBI achterom naar ANNIE*) Ik ben geen "klein meisje". En zeker niet van jou! De hemel zij dank! Na al die tragische momenten die ik heb moeten doorstaan terwijl ik om me heen keek in dit leuke droomhuis.

ANNIE: Wat bedoel je?

BIBI: Kijk eens in de spiegel naar jezelf, Annie. Wat zie je dan: Annie... en dat is diep tragisch. Een typische ouwe vrijster die zichzelf aan de voeten geworpen heeft van de eerste de beste malloot die haar in de wangen kneep. En hup, meteen wordt ze wat ze verondersteld wordt te willen: een Moeder Mammie! Dat is het is enige wat telt voor jou...

ANNIE: Maar nee...

BIBI: Maar ja! Want voordat je met je ogen kon knippen heb je al een kindje gebaard. Helaas. Annie heeft in een of ander vrouwenblaadje gelezen dat de moderne vrouw daarna weer gaat werken... of ze nu wil of niet. Annie wil niet... dus gaat ze weer! Kennelijk heb je me daarom nooit echt verteld wat ik verondersteld werd te moeten doen... en tegelijkertijd was je er altijd, je hete adem in mijn nek, o, wat een aardige vrouw... reken maar! Je stond te popelen om mijn plaats in te nemen, dat wil zeggen, je eigen plaats... Moeder! Mammie! God! Je zat er gewoon op te wachten tot ik er een zootje van maakte... dus ik deed wat ik kon voor jou. Nu is het tijd om aan mezelf te denken! En aan mijn volgende werkgever, die ik via een bemiddelingsbureau krijg! Ciao, Annie... voor altijd.

ANNIE: (*sprakeloos*) Maar... waar ga je heen?

BIBI: Naar Parijs! (*gaat weg*) Met de eerstvolgende trein.

ANNIE: Maar nee... Bibi... het is drie uur 's nachts! (*BIBI is afgegaan*) Bibi?? (*een pauze*)

ANNIE: (*tegen het publiek*) Ik voelde me gewoon ellendig... zag hoe het meisje verdween in de nacht. En de volgende morgen... (*alsof*

ze zich moet verdedigen) ging ik naar een bemiddelingsbureau. En ik stond op referenties! IJzersterke referenties! En... bij het bureau hadden ze een meisje voor me... een echt voortreffelijk soort meisje. Een Engels meisje! Uit Engeland! En dat meisje was... Beryl! Wat een enige Engelse naam! Ze was net klaar met een studiebeurs Franse Beschaving aan de Sorbonne! Nu hoopte ze dat aan te vullen... zoals ze dat op het aanmeldingsformulier had ingevuld... door bij een inheemse familie in te trekken. Deze Beryl komt meteen ter zake... dat zie je meteen. *(Actrice 2 komt op als BERYL: een misprijzende uitdrukking op het gezicht, nog heel jong maar al type ouwe vrijster)*

BERYL: *(koel)* Mag ik... madame Antoinette? *(uit een heel grote tas haalt ze een breiwerkje tevoorschijn... BERYL breit... Ze telt monotoon in zichzelf)* Een, twee...

ANNIE: Kennelijk niet het soort dat haar tijd verspilt.

BERYL: *(snel)* Vier-vijf-zes-zeven-acht.

ANNIE: Oké, ik kan die griet niet uitstaan. Ze stoot me af! Jakkes! *(in de verdediging)* Nou en? Ik ga niet meer dokken alleen maar om dikke vriendinnen te zijn! Ik wil resultaat! En zoals Beryl voor een kind zorgt... het is gewoon verbazingwekkend! Mijn Teddybeer moet zich veilig voelen bij haar... Ach...Hij gruwet van haar! *(uit de luisprekers klinkt een kakofonie van geluiden)*

BERYL: *(ijzig)* Mooi zo, jongeman. Nu is het mijn beurt. *(ze rolt haar mouwen op. Ze doet drie afgemeten passen. Daarna... met een groots gebaar)* S L A A A P! *(door de luidspreker klinkt gesnurk)*

BERYL: *(koel)* Kinderen hoeven geen enkel probleem te vormen... zolang men zich maar realiseert dat het allemaal monsters zijn.

ANNIE: *(stralend tegen het publiek)* Dankzij Beryl kan ik eindelijk naar mijn werk terug gaan. Het is razend druk op Jacques' kantoor. *(Andere belichting: ANNIE en BERYL zijn gaan zitten en zijn midden in een gesprek...)* Hij stelt voor dat ik twee dagen per week kom...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto